

DISTICHA CATONIS

1. Si deus est animus, nobis ut carmina dicunt,
Hic tibi praecipue sit pura mente colendus.

2. Plus vigila semper nec somno deditus esto;
Nam diuturna quies vitiis alimenta ministrat.

3. Virtutem primam esse puto compescere linguam:
Proximus ille deo est, qui scit ratione tacere.

5. Si vitam inspicias hominum, si denique mores:
Cum culpant alios, nemo sine crimine vivit.

10. Contra verbosos noli contendere verbis:
Sermo datur cunctis, animi sapientia paucis.

20. Exiguum munus cum dat tibi pauper amicus,
Accipito placide, plene laudare memento.

nobis: para nós;

ut: assim como, segundo o que;

hic: este – retomando *animus*;

colendus, -a, -um: cf. verbo *colo, -ere*;

esto: sê / seja (imperativo de *sum, esse*);

puto: creio, penso, acho;

ratio, -nis: método, ordem;

mos, -ris: costume, comportamento, moralidade

cum: embora;

datur: é dado (voz passiva de *do, -are*);

cunctus, -a, -um: todo;

paucus, -a, -um: pouco;

munus, -eris: presente;

cum: quando;

tibi: para ti;

accipito: recebe, aceita (imperativo de *accipio, -ere*);

memento: lembra-te;